



คนที่หลายชอบพูดว่า สมาธิเบื้องต้น สมาธิเบื้องต้น สมาธิเบื้องต้น ในเมื่อมันเป็นจริงตามธรรมชาติของสมาธิ มันไม่มีต้น มีกลาง มีปลาย มันก็ไปของมันอย่างนั้น

บางทีจิตไม่เคยสงบ แต่มันมีสติรู้อยู่ที่จิต แล้วมีความเฝ้าอ้อมอยู่ที่จิตตลอดเวลา แต่จิตสงบนิ่งลงไป สว่าง รู้ ตื่น เบิกบาน มันไม่มี

ที่นี่ สมาธิที่จิตสงบแล้ว รู้ ตื่น เบิกบาน มีปีติ มีความสุข อันนั้นมันเดินไปในทางฌานสมาบัติ

บางท่านก็บอกว่าจิตไม่เคยสงบสักที พอกำหนดลงไปแล้ว มันก็มีแต่ความคิดผุดขึ้นๆ อยากจะให้มันสงบ นิ่ง สว่าง มันไม่เคยสว่างสักที แบบนี้ก็มี

บางคนก็นั่งสมาธิไม่เป็น แต่ว่ากำหนดสติรู้จิตอยู่ตลอดเวลา บางทีมันก็ได้ความรู้แปลกๆ เกิดขึ้นมาอย่างที่เราคาดไม่ถึง ในทำนองนี้

มันก็เป็นเรื่องของสมาธิทั้งนั้น

ส่วนใหญ่สมาธิที่มันลงไปลึกๆ สว่างไสว มันแก้ปัญหาคิดไม่ค่อยตก แต่ที่มันอยู่ตื้นๆ ผิดเพี้ยนกับเรื่องชีวิตประจำวัน แต่สติเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา นี่! จุดนี้ต่างหากที่มันจะแก้ปัญหาคิดได้

มีผู้มาเล่าว่า ได้ฌานชั้นนั้น ฌานชั้นนี้ ญาณชั้นนั้น ญาณชั้นนี้ ก็เลยบอกเขาว่า ไม่ทราบเหมือนกันว่ามันเป็นญาณชั้นไหน เมื่อจิตสงบแล้วขอให้ **มีสติรู้พร้อมอยู่ทุกขณะจิตเป็นการใช้ได้**

เมื่อมันเป็นไปกันจริงๆ จิตมันก็ไม่ได้บอกว่าฉันอยู่ในฌานชั้นไหน สมาธิชั้นไหน ที่ว่าสมาธิชั้นนั้น ญาณชั้นนี้ มาพูดเอาต่อเมื่อออกจากสมาธิมาแล้ว ในขณะที่จิตมันเป็นไปจริงๆ มันไม่มีชั้นมีต่อนอะไรหรอก
